

Cena 5Kč

Radě města jsem položila stejnou otázku jako vám v minulém čísle Ruchu.

O jaký dárek pro Řevnice byste napsali Ježíškovi?

Přál bych si pod stromeček, aby zmizela řevnivost mezi lidem řevnickým a my Řevničané se mohli následně radovat z prosperity a růstu našeho krásného města.

Ing. Václav Zdráhal
místostarosta

Minulé vydání Ruchu přineslo jednu otázku a mnoho podnětných odpovědí, které měly společného jmenovatele: potěšující zájem občanů o své město a jeho rozvoj. A o jaký dárek bych napsal Ježíškovi já? Asi bych byl neskromný a požádal, aby splnil všechna přání spoluobčanů otištěná v minulém čísle. Ale my dospělí víme, jak to vlastně s těmi dárky od Ježíška chodí. Takže jestli je opravdu chceme, nezbyvá nám nic jiného, než si je nadělit sami. Všem nám proto přeji, ať v sobě najdeme dost odhodlání, síly, dobré vůle a času si ty hezké dárky plnit a splnit. A určitě to nemusí být jen o Vánocích. Ať se Řevnice stanou pro všechny jejich obyvatele i návštěvníky příjemným a vlnidným místem s bezprašnými cestami, čistým vzduchem a vodou, bohatým kulturním životem ... Přeji všem hezké a klidné Vánoce a v novém roce mnoho zdraví a štěstí.

Pavel Dudák

Přeji Řevničánům:

- 1) vyrovnané mezilidské vztahy i rozpočty
- 2) dostatek síly čelit nemocem i informačnímu šumu
- 3) mít štěstí být v pravý čas na správném místě

Ing. Jiří Drvota

Protože jsou Řevnice už dávno dospělé, dostávají dárky po celý rok, ne jen od Ježíška. A protože byly i hodné, dostanou v příštím roce další nové povrchy ulic, velký kus kanalizace i opravenou čistírnu a vodovod a mnoho dalších drobných dáreků. Přeju jim ve všech směrech slušné spoluobčany.

V. Křivánek

Ještě jedno zatoulané přání:

Vážený přítelé,

jako milovník Řevnic, byt' rodák pražský, bych tomuto městu k Vánocům přál, aby si co nejdéle uchovalo své příjemné fluidum prvorepublikového letoviska, asi takovou pohodu, jakou si pamatují z roku 1935, když mí prarodiče za vodou vystavěli naši krásnou dřevěnou chatu jako svůj letní byt. Stopy té atmosféry v ní jsou patrné dodnes. S přáním požehnaných Vánoc.

Mgr. Aleš Hoznauer,
učitel angličtiny na Zámečku

Vážení a milí čtenáři,

dovolte, abychom Vám popřáli spokojené Vánoce plné harmonie, splněných přání a šťastných očí Vašich dětí. A do nového roku hodně sil, trochu optimismu a co nejvíc štěstí.

A my bychom si přáli od Ježíška, abychom Vám byli alespoň trochu užiteční a aby nám neubývalo čtenářů. Redakce RUCHu

Vážení občané,

dostává se Vám do rukou poslední letošní číslo našeho zpravodaje, který v tomto roce začal vycházet pod vedením nové šéfredaktorky. Jsem rád, že si RUCH po určité fázi hledání opět našel své čtenáře, a věřím, že se jejich okruh bude dále rozšiřovat. Chtěl bych tímto celé redakční radě poděkovat a popřát jí do další práce hodně nápadů, námětů a příspěvků.

Poměrně náročný rok 2003 se chýlí ke svému závěru. Byl to rok, kdy jsme pracovali na odstraňování následků povodní, pokračovali v rozpracovaných projektech a započali jsme zpracovávat několik nových významných projektů. Zde je stručná rekapitulace práce na odstraňování následků povodní 2002:

- rekonstrukce splaškového přivaděče v ceně 3,6 mil. Kč
- rekonstrukce lávky přes Berouнку v ceně 5,4 mil. Kč
- stavba chodníku k letovskému mostu v ceně 0,7 mil. Kč
- rekonstrukce a úprava prameniště u letovského mostu v ceně 1,6 mil. Kč
- rekonstrukce objízďky a ulic V Souhradí, Wolkerova, Pod Strání, Náplavní, Na Jamech, Rybní, Hálkova, Mánesova, Tylova, Pod Drahou v ceně 12,5 mil. Kč.

Byla zahájena rekonstrukce ČOV, jejíž zku-

šební provoz bude zahájen do konce roku, náklady na tuto akci činí 13 mil. Kč. Probíhá stavba splaškové kanalizace v ceně 14 mil. Kč.

To jsou ty největší investice roku 2003. Ale určitě jste zaregistrovali opravy chodníků na Čs. armády, Pražské a Mníšecké ulici. Byla provedena oprava koryta a jezů Nezabudického potoka, v MŠ byly rozšířeny učební prostory, v budově ZŠ v ulici Revoluční proběhla celková rekonstrukce topení. Součet nákladů těchto prací je kolem 55 mil. Kč, což je v historii našeho města zcela mimořádné.

V tomto roce probíhalo vyplácení povodňových dotací majitelům zaplavených nemovitostí. V Řevnicích se celkem vyplatilo více než 15 mil. Kč a během příštího roku to bude ještě dalších cca 10 mil. Kč.

Celý rok 2003 byl ve znamení významného výročí Řevnic, 750 let od první dochované písemné zmínky o městě. Podařilo se vydat Almanach, který je stále v prodeji, a již od jara probíhaly kulturní i sportovní akce, jež nám tento významný rok připomínaly. Jsem přesvědčen, že se nám toto výročí podařilo společně důstojně oslavit.

V roce 2004 nás čeká pokračování výstavby splaškové kanalizace ve velmi náročném úseku kolem nádraží a dále směrem Na Stránku. Zpracovává se projekt na ochranu prameniště u letovského mostu, projekt na

pokračování na str. 2

úpravnu vody a výstavbu nového vodojemu. Dále bude zpracován projekt na výstavbu kanalizace levobřežní části Řevnice a celkovou rekonstrukci Masarykovy ulice. Naším úkolem bude získat na tyto akce dostatečné finance.

V našem městě ještě proběhla celková rekonstrukce silnic II/115 od lékárny ke hřbitovu a rovněž náročné bagrování řeky spojené s opravou hráze a břehů. Tyto práce, rovněž finančně velmi náročné, však nepřesáhly rozpočet.

Rada města zadala zpracování studie přístavby školy spojené s tělocvičnou, po jejím vypracování s ní bude seznámena široká veřejnost. Pokud dojde v zastupitelstvu k dohodě, nechá rada zpracovat projekt v takovém časovém termínu, aby se v příštím roce mohlo žádat o finanční krytí.

To je ve zkratce rekapitulace těch nejnáročnějších prací, které proběhly a které jsou před námi.

Byl to první rok nově zvoleného zastupitelstva, jehož členům bych rád poděkoval za aktivní spolupráci. Rovněž chci poděkovat všem, kdo se na realizaci akcí a chodu úřadu podíleli, a také pracovníkům Technických služeb za prováděný úklid, zejména ten předvánoční.

Pozorně jsem si přečetl mimořádné číslo RUCHU a věřím, že některá přání budou splněna. Město bude usilovat o získání finančních prostředků, např. na stavbu U-rampy či podobného vybavení pro mládež.

V závěru mi dovoluji, abych Vám všem popřál klidné prožití vánočních svátků, hodně zdraví a spokojenosti v roce 2004 a aby se Vám v Řevnicích líbilo a dobře žilo.

Miroslav Cvanciger

PĚTASEDMDESÁTINÍCI V ŘEVNICÍCH

Řevničtí občané narození v roce 1928, dožívající se tedy letos svých pětasedmdesátin, se sešli na pozvání Sboru pro občanské záležitosti v pátek 14. listopadu ve velkém sále Zámečku. Z dvaceti pozvaných se dostavilo 16 hostů. Někteří se pozdravili jako spolužáci řevnické školy. V zábavném programu, který připravily členky Sboru, vystoupili žáci Základní umělecké školy - malé baletky pod vedením paní Renertové, flétnistky paní učitelky Motlové a Zlatka Hrubá zazpívala za klavírního doprovodu Jany Klímové několik národních a lidových písniček.

Setkání byl přítomen i pan starosta Cvanciger, který jubilanty v úvodu pozdravil a blahopřál jim. V programu vystoupil jako houslista s paní Klímovou, ředitelkou Základní umělecké školy. Potěšil hosty známými skladbami pro oba nástroje a také doprovodem písniček, které si s nimi zazpívali i hosté.

Při drobném pohoštění debatoval pak pan starosta s přítomnými o událostech ve městě a o plánech vedení města. Program uzavřela paní Klímová přednesem krásné optimistické skladby Jaroslava Ježka Bugattistep.

Marie Křivánková

OZNÁMENÍ

**Městský úřad Řevnice
oznamuje, že ve dnech
22., 23. a 31. prosince 2003
a 2. ledna 2004
bude uzavřen.**

VÝROČNÍ SCHŮZE ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS

se konala 27. 11. v Zámečku. Účastníci projednali zdravotní a sociální problémy členů (lázně, rekondice, domovy důchodců a zařízení pro dlouhodobě nemocné, finanční odškodnění z německých fondů). Byla schválena smlouva o spolupráci mezi Městským úřadem a ZO ČSBS při pořádání oslav významných státních svátků 8. května a 28. října. Základní organizace má 22 členů, z toho 12 z Řevnic, 8 z Dobřichovic a po jednom z Zadní Třebaně a Svinav. Byli zvoleni delegáti na okresní konferenci a poskytnuty informace o pořádání celostátního sjezdu v roce 2004. Poté, co schválili usnesení, poseděli účastníci při malém pohoštění.

ZPRÁVY Z LETOPISECKÉ KOMISE

Letopisecká komise se rozloučila s dlouholetými členy Matyldou Rohličkovou a Vladimírem Houškou. Oba končí ze zdravotních důvodů. Komise požádala zastupitelstvo, aby jim za dlouholetou obětavou činnost pro město písemně poděkovalo.

Zastupitelstvo města rozhodne v prosinci o návrhu komise, aby se JUDr. Antotnín Hřebík, bývalý starosta České obce sokolské, stal dalším držitelem titulu Čestný občan města Řevnice in memoriam.

Městský úřad Řevnice schválil jmenování Jiřího Sklenáře předsedou letopisecké komise s platností od 1. 12.

Ten zastupoval pana Vladimíra Houšku po celou dobu jeho onemocnění ve vedení LK.

Sk

JAZYKOVÉ KURZY

Dlouho očekávané kurzy italštiny v Městském kulturním středisku budou zahájeny v pondělí 5. ledna 2004, začátečníky i pokročilé bude do tajů tohoto krásného jazyka uvádět pan Petr Knýbel.

Kurz začátečníků: 18,00 – 19,00

Mírně pokročilí: 9,00 – 20,00

Pokročilí: 20,00 – 21,00

Těch, kteří stále ještě nezaplátili za kurz angličtiny nebo němčiny, už je sice jen pár, ale kupodivu se taci ještě na konci roku najdou. Poslední možnost zaplatit a nevstoupit do nového roku s dluhem mají v pondělí 22. 12. 2003.

MUZEUM BETLÉMŮ NA KARLŠTEJNĚ

vás zve na prohlídku

STÁLÉ EXPOZICE

50 betlémů, z nichž některé jsou
starší než 200 let

**KARLŠTEJNSKÉHO KRÁLOVSKÉHO
BETLÉMU**

PERNÍKOVÝCH BETLÉMŮ

Otevřeno denně

od 10.00 do 17.00 hod.

OPTIMALIZACE TRATI PRAHA SMÍCHOV - ŘEVNICE

V prvním prosincovém týdnu jsme obdrželi od zhotovitele projektu SUDOP PRAHA a.s. úvodní projektovou dokumentaci Optimalizace trati Praha – Plzeň, resp. jejího úseku Praha Smíchov – Řevnice, a považujeme proto za nutné zdůraznit změny, které se nás, cestující veřejnosti, nejdříve dotknou.

Stavba bude součástí souboru staveb III. tranzitního koridoru ČD, tj. železniční trati v úseku hranice Německa – Cheb – Plzeň – Praha – Olomouc – Ostrava – Mosty u Jablunkova – hranice Slovenska. Stavba by měla být realizována v l. 2007 - 2009. Z hlediska stavební činnosti jsou důležité změny přejezdů tratě. K první zásadní změně dochází v Radotíně, kde bude zrušen přejezd u Portlandu, tedy na konci nádraží směrem k Berounu, a bude nahrazen podchodem pro pěší. Na konci Radotína nahradí závozy na silnici k Černošicím silniční nadjezd. Zcela nové řešení si vyžádá zrušení přejezdu v Černošicích. Směrem od Radotína odbočí silnice za zahradnictvím vpravo ke trati a novým podjezdem za vodárnu se dostane na druhou stranu trati. Zde poběží v souběhu na opěrné zdi až do místa původních závor k zastávce Černošice, kde naváže na současnou silnici. V oblasti Černošic a Černošic Mokropes dojde ke zrušení dalších čtyř přejezdů na místních komunikacích a nahradí je tři podchody pro pěší a jeden podjezd tratě v prostoru Topolové ulice. Na silnici II/115 samozřejmě nechybí již v minulosti avizovaný podjezd v Řevnicích. Ten má vzniknout místo současných závor, ovšem polohově posunut o cca 50 metrů blíže k nádražní budově. Pro vybudování příjezdových komunikací bude nezbytná demolice dvou objektů, a to č. p. 111 na Pražské ulici a č.p. 1039 v ulici Pod Drahou. Významnou změnou na trati je rovněž návrh na zřízení nové zastávky Lety. Ta by měla vzniknout v lokalitě Lety pod lesem a v rámci projektu se počítá s jejím financováním z prostředků obce. Zajímavou změnou je i přesun zastávky Černošice Mokropsy o 350 metrů blíže ke Všenorům. V Dobřichovicích a v Řevnicích by mělo dojít k plné peronizaci stanic. V praxi to znamená, že by zde měla být dvě nástupiště přístupná výhradně ze zrekonstruovaných podchodů.

Stavba samozřejmě počítá i s prvky ochrany fauny, flory a životního prostředí vůbec. Jsou zde zakomponovány např. protihlukové stěny o celkové délce 27 km a jiná opatření. Z technického hlediska jsou zase zajímavé např. elektricky vyhřívané výhybky a nová ovládací a zabezpečovací zařízení. Počítá se s nasazením moderních vlakových souprav s naklápačnými skříněmi. Prostě modernizace se vším všudy.

Nezbývá nám než se těšit na další stupeň projektové dokumentace, který již bude obnášet kóty, stejně jako přesnou polohu a ostatní vztahy k okolí jednotlivých staveb, což bohužel první stupeň dokumentace neřeší. Hlavně se však budeme těšit na realizaci vlastního díla, které urychlí dopravu z Řevnic jak po trati, tak po silnici.

Pokud má někdo z občanů zájem nahlédnout do dodané dokumentace, je to samozřejmě možné na MěÚ vždy v úřední dny nebo na webových stránkách Řevnic.

S. Hampel

Za paní Milenou Bedřichovou...

Kdo by ji z řevnických neznal!

V mysliveckém kloboučku patřila tato „dáma s psíčkem“ ke koloritu města. Chodila hlavně po Stránce, kde ve vile Vlasta prožila skoro 83 let. Po vyučení tam měla jako „první česká knihtiskařka“ převzít kvetoucí tiskárnu, kterou v suterénu vily vybudoval její otec, Jan Šťastný. Znárodnění v r. 1948 bylo ale rychlejší ... Za mlada patřila mezi aktivní sokolky a její společenská povaha ji vedla i v pozdějších letech všude tam, kde se ve městě něco dělo. Milovala přírodu a proslula jako chovatelka loveckých psů, kteří získávali četná ocenění. Stala se i členkou mysliveckého sdružení – a to je pro ženu nějaká pocta!

Měla ještě mnoho plánů, ráda jezdila se svými vrstevnicemi na rekondiční pobyty pro důchodce. Ale hlavně se těšila, že se po letech dočká uznání pro svého otce, který pro Řevnice mnoho udělal. Chystala o něm na příští rok výstavu.

Kolik toho z dřívější doby znala, kolik dokumentů, fotografií i pozoruhodných předmětů pro výstavu připravila! Už to ale nezvládne, už ji ve městě nepotkáte ...

Ještě je mnoho takových pamětníků kolem nás, kteří si svoje vzpomínky nenávratně odnesou pryč z tohoto světa. Škoda.

Tak mne napadá ještě jedno vánoční přání: Milý Ruchu, zorganizuj besedy pro „nepamětníky“, aby s pamětníky nemizely i kořeny naší paměti, jsou totiž pro „rychlý dnešek“ stále vzácnější.

Otto Brabec

ADVENTNÍ SETKÁNÍ VÁNOČNÍ ČAS

Lze doufat, že snad všichni už víte, že toto setkání se uskuteční v sobotu 20. prosince od 10 hodin na náměstí. Mediálním partnerem se stal Český rozhlas Region (rádio Vašeho kraje – jak zní slogan), který bude přítomen v osobě své redaktorky Kateřiny Jedličkové, takže se nejen o konání, ale i o průběhu této akce doslechnou posluchači v blízkém i vzdálenějším středočeském okolí.

Ve stáncích se budou nabízet produkty chráněných dílen z několika stacionářů. Jako první je třeba jmenovat Řevnicím nejbližší Náruč, jejíž činnost už je dobře známá. (O prvním ročníku Aukce pro Náruč se dočtete jinde v listě.) Za drobnostmi, které Vám budou prezentovány, jistě vycítíte spoustu trpělivosti a dobré vůle i radost, kterou přinesly svým autorům a kterou si za drobný peníz můžete přenést domů.

Dalšími ukázkami záslužných aktivit nesobeckých a obětavých lidí budou výrobky z řemeslné manufaktury Letohrádku Vendula z Horního Bezděkova u Unhoště, svícny, obrázky, vánoční ozdoby a další nápady z Domova pro seniory a lidi s handicapem Bethesda – diakonie Církve bratrské v Horních Počernicích, originální voskové svíce ze stacionáře Rolnička v Soběslavi a další.

Mějte, prosím, na vědomí, že můžete pořídit množství dáreků a zároveň alespoň trochu pomoci tam, kde je to třeba a kde si státní „bezplatné“ zdravotnictví stále ještě neví, nebo nechce vědět rady. Pokud jste nestihli (nebo nestihly?) napéct, spolehněte se, že si budete moci doplnit sortiment cukroví a pořídit vánočku, jakou byste možná ani nesvedly (nebo nesvedli). Nabídka bude doplněna výběrem ze současné produkce hudebních vydavatelství, převážně pohádek a vážné hudby jak na CD, tak na kazetách.

Možná uznáte, že vánočním dárkem se mohou stát i suvenýry připomínající řevnické výročí, které jsme si celý rok připomínali.

O Vaše občerstvení bude postaráno, odpoledne je připraven i kulturní program. Zbývá si jen přát, abyste se v předvánočním vzruchu dokázali pozastavit a přijít, abychom všichni společně strávili příjemné chvíle a uvědomili si, že kometa neletí jen nad našimi plnými talíři a nezvěstuje pouze množství často nadbytečných darů a haldy odpadků po svátcích.

VS

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

na faře Církve československé husitské

Sbor Církve československé husitské v Řevnicích má od 5. října 2003 nového faráře, Mgr. Miroslava Nytru, který je ustanoven současně u sv. Mikuláše. S jeho příchodem v červnu tohoto roku se v pražském sboru začaly rozvíjet i různé divadelní a literární aktivity. Sestry a bratři přicházejí se zajímavými nápady a přinášejí vlastní povídky a verše. Velkým přínosem pro jejich činnost se stal slib paní Luby Skořepové, členky činohry Národního divadla, která chce pro místní zájemce o divadelní činnost zdramatizovat knihu známého zahraničního autora.

Ani řevničtí se nehodlají nechat zahanbit a rozhodli se na zdejší faře uspořádat vánoční setkání s vlastním kulturním programem. Ukázalo se, že i zde jsou lidé, kteří píší, například Markéta Cihlářová, která již uveřejnila své básně v několika časopisech, nebo Karel Bláha, předseda rady starších, jenž má bohatý repertoár písní s kytarou. Ale i mnozí další recitují, zpívají, účinkují ve scénkách a věnují se výtvarné činnosti. Přijedou a vystoupí i hosté z Prahy, Černošic a Dobřichovic.

A tak vám můžeme slíbit, že se na vánoční besídce v Nerudově ulici 24 nebudete jistě nudit. Ke kulturní potravě a spřízněným duším, k našemu inspirativnímu pobývání pospolu bude patřit i bohaté pohoštění.

Den otevřených dveří začíná dne 20. 12. 2003 již ve 13 hodin. Všichni jste srdečně zváni!

PhDr. Olga Nytrová

PRODEJ VÁNOČNÍCH STROMKŮ

čtvrtek	11.12. - 13.00 - 15.30	čtvrtek	18.12. - 13.00 - 15.30
pátek	12.12. - 13.00 - 15.30	pátek	19.12. - 13.00 - 15.30
pondělí	15.12. - 13.00 - 15.30	pondělí	22.12. - 13.00 - 15.30
úterý	16.12. - 13.00 - 15.30	úterý	23.12. - 13.00 - 15.00
středa	17.12. - 13.00 - 15.30		

ZAČÍNALI JSME JAKO „TAXISLUŽBA VLEŽE“

Na konci roku 1991 byla v Řevnicích založena soukromá záchranná služba TRANS HOSPITAL. Na její vznik, činnost, ale i budoucnost jsem se zeptala jejího ředitele a zároveň majitele, pana Bořka Bulíčka.

Jak jste se dostal k provozování záchranné služby?

Měl jsem od své maminky nějaké peníze z restituce, tak jsem přemýšlel, co bych s nimi mohl dělat. Napadlo nás zkusit jezdit soukromě se sanitkou. Šel jsem se tenkrát zeptat na podmínky provozu státních sanitek. Jelikož to bylo těsně v začátcích, rok 1991/92, tak se přemýšlelo, jak tuto činnost vůbec zlegalizovat. Nakonec mi tenkrát na nově vzniklém živnostenském úřadě vystavili živnost na taxislužbu vleže. Většina pacientů se vozí vsedě, ale dostal jsem vleže s podmínkou, že všechny lidi musím vozit vleže. Za čtvrt roku se našťastí vyřešila otázka nestátních zdravotnických zařízení. A tak jsme vznikli jako nestátní zdravotnické zařízení. Musel jsem mít svého odborného zástupce, a tím byl pan doktor Ždichynec, bývalý ředitel Pražské záchranné služby.

S kolika sanitkami jste začínal?

Začínal jsem se dvěma sanitkami a dneska jich máme šestnáct. Bylo nás tady osm i s dispečerkou. Dneska mám devadesát lidí.

Dá se říci, že jste spokojen se současným stavem?

Stav autoparku udržujeme tak, abychom měli všechna auta, která jsou potřeba. Zajišťujeme různé koncerty, společenské akce od svateb, oslav narozenin po obrovské house party, proto máme tolik druhů sanitek. Vždycky vybereme pro danou akci adekvátní auto a posádku. Ale naše hlavní činnost je doprava nemocných, záchranná služba a pohotovost. Také v těchto případech je pokaždé potřeba jiný typ auta.

Týkájí se vás plánované škrtky Ministerstva zdravotnictví?

Škrtky Ministerstva zdravotnictví zatím žádné nebyly. Nebyly ani škrtky v záchrankách nebo počtech lidí atd. Na záchranné službě jsou počty dané. Kolik lidí musí být v posádce, kolik lidí musí sloužit. V pohotovosti je to to samé. Na dopravě nemocných je to to samé. Samozřejmě se nás týká financování. To je velký problém a týká se spíš pojištění. Je faktem, že ve své podstatě pojišťovny platí od roku 1993 stále stejně. Ale to, že se zdražují služby, opravy aut, náhradní díly, pohonné hmoty, gumy... všechno je dneska dražší, to se nezohledňuje. Na záchrance a pohotovosti jsme placení od toho, kolik uděláme práce, kolikrát vyjedeme. Lidi tam musí být non-

stop a peníze dostat musí. Ale my dostaneme zaplacené jenom za výjezdy. Takže záchranka a pohotovost - tam je velký problém s financováním. A my jako nestátní nedostáváme žádné dotace od státu. Děláme naprosto stejnou práci jako státní záchranky, ale ty je dostávají. A my, protože jsme nestátní, se musíme uživit sami. Proto děláme koncerty a ostatní akce. Proto žádáme obce, aby nám přispěly na záchranku. Některé nám přispěly, některé ne.

Jakým způsobem získáváte doktory?

Máme tři doktory ve stálém pracovním poměru a pak k nám chodí sloužit lékaři z nemocnic z Prahy z Motola, z Ikemu - na vedlejší pracovní poměr.

Vy sám jste zdravotník, zdravotní bratr, nebo záchranař?

No, spíš záchranař. Všichni zaměstnanci máme adekvátní zdravotnické vzdělání podle

toho, jakou práci děláme, takže lékaři mají jednu nebo dvě atestace (z chirurgie, resuscitace), sestry mají zase svoje školy a nástavby (ARO, JIP), řidiči mají také školení. Tak i já jako záchranař. Ředitel záchranařů.

Je o vás známo, že jste milovníkem zvířat. Jaký máte nejzajímavější exemplář?

Manželku. Ne, karakala. Máme rysa karakala. Je to pouštní rys, kterého jsme získali jako úplně malinkého a vypiplali od kotěte. Máme ho doma v bytě normálně jako domácí kočku. Chodí na kočičí záchod, krmíme ho klasickými konzervami a občas se jde proběhnout na zahradu. Jinak mám zlatého retrívra a opici kočkodana.

Snáší se spolu?

Jo, jo. To je banda tří. Ted' máme navíc sedm štěňat od retrívra. Takže to je taková malá zoologická zahrada.

Kolika filmů jste se zúčastnil a s jakými sanitními vozy?

Nevím přesně, ale bylo jich hodně. Určitě třicet. A auta jsme použili snad všechna, která

máme. Buď jsme zajišťovali, nebo jsme točili. Z těch nejzajímavějších asi Hotel Herbich, nová Nemocnice na kraji města, s Američany Blade 2. Naposledy jsme byli s Frankem Nerem a s režisérem Jakubiskem, ale různých cizích filmů, které u nás ani nepromítají, tak těch bylo skutečně hodně. Filmaři přijedou a vyberou si auto, které se jim hodí. Pak ho různě pozmění, přelepí ho tapetami. Třeba s Belgičany jsme točili detektivku, kde jsme na konci filmu nakládali vraha postřeleného policií. Nalepili nám na auto belgické značky a přelepili záchrannou službu. Dali si tam jejich ambulanci a kupodivu nám tam nechali znak Řevnic, protože se jim líbil. A tak jsme to natočili. Všechno skončilo a my jsme odjeli domů. Zhruba po čtrnácti dnech, když jsme byli s policisty na obědě v Lidčaku, se nás zeptali: „Hele, proč furt jezdíš s téma belgickéjma značkama? To je nějaká nová sanitka, nebo co?“ My jsme na ty značky zapomněli a dobrých čtrnáct dní jsme jezdili s belgickými značkami a nikdo si toho nevšiml ...

Jak se vám natáčelo s režisérem Jakubiskem?

Bylo to velice příjemné. Někdy se natáčí v afektu a honem honem a chtějí, aby se dělaly věci, které se normálně nedělají. Filmaři

chtějí akci. Taky se běhalo s batohem a já nevím, co všechno, ale ta setina vteřiny už nikomu život nezachrání. Ve filmu to sice vypadá akčně, ale ve skutečnosti se nikdy neutíká. Čtějí i další věci, třeba pacienta položit obráceně, protože tak jim to jde dobře natočit. Někdy se i dohodneme, jednou jsme dokonce změnili i scénář. Reklamy jsme natáčeli taky. Například pro Eurotel.

Je něco, co vás při vaší práci trápí?

Co mě trápí ... Trápí nás dost věcí. Mě osobně nejvíce trápí pomluvy. Jsou lidi, kterým jsme pomohli, a oni jdou a pomluví vás. To je ale asi v Čechách dané. Lidi už jsou takoví. Někdy je to nepřijemné

a nic s tím člověk neudělá.

Jaké máte cíle do budoucna?

Snažit se udržet. Máme problém s financováním. Dřív nám plno obcí hodně pomohlo. Ted', zvláště po povodních, mají samy problémy. Tak nám peníze nedaly. V současnosti jsme rozšířili pohotovost na působnost celého okresu. Jezdíme od Jílového až po Roztoky - celý bývalý okres Praha západ. Záchranka a pohotovost se udrží jen tak tak. Máme na benzín, máme na výplaty zaměstnanců, ale dejme tomu nájem a opravy na autech se musí řešit akcemi, které děláme. Těch sice jezdíme hodně, ale dneska je zapotřebí různých přístrojů a zařízení, které stojí statisíce. Například defibrilátor stojí 400 tisíc. A zařízení se musí obnovovat, to nejde nechat staré věci. Financování je vážný problém. Ale zatím se držíme a budeme fungovat dál. Za podporu ostatních, když nám pomůžou.

Děkuji za rozhovor.

Malvína Němečková

V 10. čísle Ruchu jsme uvedli 1. část práce Ing. arch. Zdeňka Lukeše o průzkumu architektury staveb v Řevnicích ve XX. století.

Autor se v první části rozboru věnoval celkovému zhodnocení architektury staveb v Řevnicích. Dále provedl stručný soupis cca 70 významných řevnických staveb, který má být námětem pro další zpracování. V poslední části svého průzkumu, který nyní uveřejňujeme, se arch. Lukeš zabývá stručnými portréty 13 nejvýznamnějších architektů, kteří se svými projekty zapsali do řevnické stavební historie. Portréty těchto architektů se závěry autora a s jeho doporučením otiskujeme v přesném znění podle originálu autora.

Kö

PORTRÉTY ARCHITEKTŮ

arch. Eduard Sochor (1862 – 1947)

Významný český architekt a restaurátor památek. Studoval na technice v Praze a Berlíně a na vídeňské akademii u prof. Friedricha von Schmidta (autora vídeňské radnice). Sochor pracoval především pro katolickou církev. Navrhl řadu moderních kostelů, např. v Plzni, Praze - Žižkově, kapli sv. Jana Sarkandera v Olomouci, faru v Řevnicích, Praze - Vinohradech, palácový dům v ul. 28. října v Praze ad. Bydlel v Řevnicích, pro které navrhl několik staveb ve stylu bizarního historismu a secese (série vil v ulici, která nese Sochorovo jméno, Grandhotel čp. 265, domy vedle fary a jiné).

akad. arch. Lubomír a Čestmír

Šlapetové (Lubomír 1908 – 1983, Čestmír 1908 – 1999)

Vynikající architekti, bratři (dvojčata). Absolvovali studium u profesorů Hanse Scharouna a Adolfa Radinga v Breslau (dnes Wrocław). Působili zejm. v rodné Olomouci, na Ostravsku, v Opavě, Přerově. Byli představiteli tzv. organické architektury a ve své tvorbě navazovali na odkaz svého učitele Hanse Scharouna. Projektovali především rodinné domy s velkými zimními zahradami, používali dynamických křivek. Zúčastnili se také řady soutěží na obchodní domy, divadla ad. V Čechách projektovali jen výjimečně. Tři víkendové domky stojí v Řevnicích a Černošicích. Oba bratři pracovali jako asistenti H. Scharouna na stavbě berlínské filharmonie a knihovny. Čestmír zůstal v Německu, Lubomír žil v Olomouci. V současné době připravuje Dům umění v Olomouci výstavu z díla bratří Šlapetových. V Řevnicích navrhli Šlapetové v roce 1936 domek čp. 653 pro manžele Holé v Tyršově ulici.

dr. ing. arch. Milan Babuška (*1884 - ?)

Známý pražský projektant, absolvent techniky. Profesor Stavební průmyslovky v Praze.

ŘEVNICE – průzkum architektury XX. století – 2. část

Navrhoval zejména školy a úřední budovy, ale také rodinné domy. Jeho nejznámějšími stavbami jsou budovy Národního technického a zemědělského muzea v Praze na Letné z konce 30. let. Po válce odešel Babuška do USA. V Řevnicích navrhl školní budovu v ul. Školní čp. 600 (1934).

ing. arch. Karel Roštlík (*1884 - ?)

Významný pražský architekt, absolvent techniky. Nejdříve spolupracoval s prof. Theodorem Petříkem (dům U Kamenného stolu na Karlově nám. v Praze), později měl svůj vlastní projektční atelier. Byl autorem řady činžovních domů (např. blok domů Domovina v Praze - Holešovicích), nemocnic (pavilon TBC na pražské Bulovce), úředních budov (policejní ředitelství v Bartolomějské ul. v Praze) aj. Od architektonické moderny přešel postupně k art-déco a posléze k funkcionalismu. V Řevnicích projektoval Roštlík domek čp. 633 pro p. Křepelovou v Revoluční ulici (1935).

arch. Jan Pacl (*1877 - ?)

Významný pražský stavitel. Spolupracoval se známým architektem Dušanem Jurkovičem. Postavil domy s ateliéry pro sochaře Jana Štursu a malíře Antonína Slavíčka v Praze - Bubenči (arch. Jan Mayer), dále školní areál tamtéž (při ul. Čs. armády). Pro prezidenta Masaryka vystavěl ve 20. letech letní sídlo v Bystričce na Slovensku. V Řevnicích navrhl v letech 1920 - 22 vilu ve Sportovní ul. čp. 317 pro dr. Šourka.

prof. akad. arch. Jaroslav Fragner (1898-1967)

Jeden z nejvýznamnějších českých architektů. Studoval na technice a na AVU (u prof. Josefa Gočára). Od roku 1945 byl profesorem Akademie. Fragner byl členem Devětsílu a tzv. Puristické čtyřky. Byl autorem funkcionalistických staveb – dětské nemocnice v Mukačevu, továrního areálu, vily a prodejny automobilů v Kolíně, vil v Nespekách, Kostelci nad Černými lesy a v Praze, paláce Merkur v Revoluční ulici v Praze. Po válce postavil repliku Betlémské kaple, rekonstruoval areál Karolína a na Pražském hradě upravil II. nádvoří a střední křídlo Nového královského paláce. Byl také předsedou SVU Mánes. V Řevnicích měl jeho otec vilu čp. 747. Fragner pak adaptoval malé domky v zahradě (při ul. V Souhradí) na víkendové bydlení.

ing. arch. Vladimír H. Cechner (*1896 - ?)

Architekt Vladimír Cechner byl synem významného projektanta a restaurátora památek Antonína Cechnera. Studoval na pražské technice. Účastnil se soutěží a pracoval také jako scénograf v Praze. V Řevnicích projektoval v letech 1938 - 40 domek v Máchově ulici čp. 680 pro MUDr. Jaroslava Bohatu.

ing. arch. Vladimír Weiss (1897 – 1989)

Významný pražský architekt, měl společný atelier s arch. Karlem Caivasem (viz), ale některé práce navrhoval samostatně. Weiss byl absolventem pražské techniky. Navrhoval domy v Praze - Podolí, v Bubenči vilu na

Hanspaulce (vše s Caivasem), dále sám moderní funkcionalistické činžovní domy v Bubenči, Podolí. Největší realizací dvojice Caivas - Weiss byl areál nákladového nádraží na pražském Žižkově. Vladimír Weiss bydlel v Řevnicích, pro které navrhl několik vilových staveb, např. Masnerův dům ve Školní ulici čp. 610 (1934), vilu prof. Hory v ul. Švabinského čp. 488 (1926) a další. Vladimír Weiss byl také malířem a byl autorem řady vedut Řevnic a okolí.

dr. ing. arch. Karel Caivas (*1897 - ?)

Známý pražský projektant, absolvent a později docent ČVUT. Spolupracoval dlouhodobě s arch. Vladimírem Weisssem (viz). Samostatně se zabýval také návrhy interiérů obchodů, barů a módních salónů. V Řevnicích se podílel na projektech některých rodinných domů s V. Weisssem (viz).

ing. arch. Emil Patta (*1900 - ?)

Pražský architekt, absolvent techniky. Projektoval školy (např. v Mukačevu), rodinné domy, účastnil se soutěží. V Řevnicích navrhl funkcionalistickou vilu pro dr. F. Boučka ve Školní ulici čp. 611 (1934).

ing. arch. Otto Topinka (*1910 - ?)

Absolvent pražské techniky. Navrhoval výstavní expozice a rodinné domy, např. v Praze - Libni. V Řevnicích projektoval domek čp. 688 ve Švabinského ul. pro ing. dr. Jiřího Pajera (1939).

ing. arch. Vladimír Fencel

Absolvent pražské techniky. Od 60. let vedoucí jednoho z atelierů Krajského projektového ústavu v Praze. Spolu s arch. S. Francem projektoval v 70. a 80. letech v Praze palác Koospol (dnes T-Mobile) ve Vokovicích a hotel Atrium (dnes Hilton) v Karlíně. V Řevnicích byl podle jeho návrhu z roku 1970 postaven v Mařákové ulici čp. 897 vítězný dům ze soutěže na vzorné řešení rodinných domků KNV pro manžele Doležalovy (1977).

Závěr

Jak je z průzkumu zřejmé, v katastru Řevnic se nachází řada hodnotných staveb, zejména rodinných vil. Na jejich projektech se podílelo mnoho významných architektů, zejména z Prahy. K „hvězdám“ první velikosti patří Eduard Sochor, bratři Šlapetové, Jaroslav Fragner. Jména respektovanými v odborných kruzích jsou také dvojice Caivas/Weiss, Karel Roštlík, Milan Babuška. Stavby těchto projektantů by měly být plně respektovány a pokud možno chráněny. Významným urbanistickým celkem je i Sochorova ulice se sérií eklektických vil, kde by se v budoucnu dalo uvažovat o památkové zóně. Jak ale výčet ukazuje, je v Řevnicích i řada dalších objektů zasluhujících pozornosti, a to bez ohledu na to, zda se podařilo zjistit autorství projektu, nebo ne. Celkově lze říci, že moderní architektura Řevnic je na velmi dobré úrovni a zaslouží si pozornost radnice i jejích obyvatel.

Zdeněk Lukeš
historik architektury

ŘEVNICE NA STARÝCH POHLEDNICÍCH 2

Kolorovaná pohlednice řevnického náměstí z roku 1900, odeslaná z Řevnic do Klatov. Na pohledu je vidět věž kostela, vlevo od ní dům čp. 1, vpravo dva dominikánské domy na začátku dnešní ulice Legií. Na obrázku dosud chybí oktogonální kašna na náměstí a v pozadí budova fary (obě postaveny v letech 1904 - 1905).

Kö

Pozorný čtenář si možná povšiml, že v předminulém čísle neodpovídal průvodní popis poštovní straně uveřejněné staré pohlednice. Omylem došlo k záměně adresátů dvou naprosto stejných pohlednic - 1898 je adresa do Prahy a 1899 do Nového Knína.

JAKUB JAN RYBA ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ V KOSTELE SV. MAURITIA

Čtvrtek 25. prosince 2003,
začátek koncertu v 19.00 hodin

Účinkují Chorus Angelus - sólisté a dětský pěvecký sbor.

Hosté - orchestr bude složen z hudebníků žijících v našem regionu: housle: pan starosta Miroslav Cvanciger, Marika Cvancigerová, Milan Cvanciger, Lenka a Barbora Kolářovy, varhany: Jana Klíntová, flétna: Jan Machat, lesní roh: Jindřich Kolář (oba dechaři jsou členy České filharmonie) kontrabas: Miloš Chroust a další.

Sbormistr a dirigent: Karel Loula.

Vstupné dobrovolné.

Pořádá Chorus Angelus, www.noise.cz/chor

6. ledna 2004 v 18.00 v kostele Sv. Václava ve Všenorech se bude konat repríza České mše vánoční bez orchestru, pouze s varhanním doprovodem paní Jany Klíntové.

KONCERT PĚVECKÉHO SBORU SANQUIS NOVUS

V pátek 19. prosince se v 19,30 v sále řevnického Zámečku představí komorní smíšený sbor Sanquis Novus se svým vánočním programem. Zazní skladby Z. Lukáše, G. F. Händela, A. Vivaldiho, C. Saint-Saense a dalších, sbor pod vedením Jolany Konečné provede také několik spirituálů a vánočních pastorel a koled. Na klavír doprovází Jana Klíntová, v sólových partech vystoupí Martina Klíntová (mezzosoprán) a Petr Barák (tenor).

ŠANSON - VĚC VEŘEJNÁ

Slibovaný večer ve společnosti milovníků a skvělých interpretů tohoto žánru se uskuteční v pátek 23. ledna 2004 od 19,30 hodin v sále Zámečku. Do Řevnic dorazí nejlepší z nejlepších reprezentantů tohoto volného sdružení.

Jana Petráňka jistě všichni znáte jako písničkovou novinářku a rozhlasového i televizního komentátora, teď ho můžete poznat i jako zajímavého interpreta šansonů. Záběr Rudolfa Pellara je také široký, se svojí ženou přeložil mnohá stěžejní díla moderní americké literatury a pokud to neměl zakázané, hrál v divadle, ve filmu i v rozhlasu a televizi a každý zná jeho nezaměnitelný hlas. Mladší generaci tentokrát zastoupí Tereza Duchková a jistě vás přesvědčí, že zprávy o jejím umění nejsou žádné nafouklé magazínové bubliny.

Na klavír všechny i sám sebe doprovodí pan prof. Milan Jíra, který nedávno poskytl návštěvníkům galerie Salonu No1 malou ukázkou svého

umění, když doprovázel paní Zuzanu Talpovou na vernisáži výstavy Štefana Mliha.

Rezervace jsou možné na telefonu 257 720 923 nebo na adrese kultura@revnice.cz, předprodej bude zahájen 5. 1. 2004 v kulturním středisku. (Vstupné 120,-/80,- Kč.)

PĚTI KONTINENTY VÁZNĚ I NEVÁZNĚ

Na téma této knihy řevnického autora Zdeňka Nováka uspořádá Městské kulturní středisko sérii besed, na nichž bude autor mluvit o různých zážitcích a příhodách ze svých cest po celém světě se současným promítáním barevných ilustrací. Besedy se budou konat od 5. března každý pátek v sále Zámečku. Přesný program přineseme v příštím čísle našeho časopisu. Stejnomená kniha, vydaná nakladatelstvím Granit, v tvrdých deskách a na velmi dobrém papíru (320 stran + barevná příloha), obsahuje zajímavé zážitky autora ze všech světadílů a hodila by se jako pěkný dárek na poslední chvíli. Prodává se v obchodě Quelle za 240 Kč.

Zdeňk Novák

INZERCE

Hledám hlídání pro dvouletého chlapečka na část týdne. Bližší informace na telefonu 737355521. Spěchá.

Elektrikářské a jiné drobné stavební práce v Řevnicích a okolí provede Karel Šplíchal, Řevnice 844.

Mobil: 603 807 576, tel.: 25772 1466

V OKOLÍ PRAHY KOUPÍM POLE, LOUKY NEBO DOMEK.

Tel. 723 233162

Prádélko a galanterie
Prodejna značkového dámského
i pánského prádla
TRIUMPH, TIMO, TRIOLA
Sběrna prádelny a čistírny
Čištění peří a výroba příkrývek,
poštvářů a spacích pytlů
Jiřího z Poděbrad 44
ŘEVNICE

Povídání s Ludmilou Vaňkovou nejen o Vánocích

Ludmila Vaňková je prozaička, autorka historických románů. Narodila se roku 1927, její otec byl vrchním ředitelem Národní banky, po jeho zatčení v roce 1942 se musela rodina na příkaz gestapa přestěhovat do Řevnic.

Ludmila Vaňková maturovala v roce 1945 na reformním Reálném gymnaziu na Smíchově, ze studia sociologie a psychologie na FF UK byla roku 1948 z politických důvodů vyloučena, univerzitu dostudovala až v letech 1968 – 71. Pracovala v nakladatelství Evropský literární klub, Československý spisovatel a ve Státním nakladatelství dětské knihy (od konce šedesátých let se jmenovalo Albatros). V letech 1973 – 77 pracovala jako signalistka na železniční stanici Karlštejn, od té doby už se věnovala jen psaní.

Je autorkou 27 knih. Většina z nich tvoří souvislou historickou řadu: *Lev a růže* (Přemyslovci), *Královský nach*, *Od trůnu dál*, *Lucemburská trilogie*, *Orel a lev* (6 knih, Karel IV.), *trilogie Rozděl a panuj* (Karlovi synové - poslední *Vězení pro krále vyjde po Novém roce*). Dále napsala romány *Léč pana z Rožmberka* a *Žena pro třetího krále*, *Stříbrný jednorozec*, *Černá sága*, 2 díly *Naprsquaw o životní družce V. Náprstka nebo Domeček na Vesuvu z prostředí železnice v sedmdesátých letech*. Dvě její science fiction jsou *Mosty přes propast času z roku 1977* (teprve nyní publikované) a *Genesis v roce 2000*.

V předvánočním čase jsem paní Vaňkovou požádala o rozhovor.

Jak slavíte Vánoce?

Vánocům jsem odvykla, když mi bylo patnáct, a přestali jsme je slavit od té doby, kdy mi Němci popravili tatínka. Potom se samozřejmě vrátily s dětmi, nejprve mými a pak zase s jejich dětmi, ale už to nikdy nebylo to. Teď trávíme Štědrý večer s rodinou mého syna, a protože každý z nás na něco trochu hraje, muzicírujeme jako za starých časů (ten nejmladší tříletý špunt k tomu aspoň tančí) a nepřejíráme se, takže to jsou vlastně krásné

Vánoce.

Řevničanům se často přikládá vlastnost zvaná řevnivost. Myslíte, že právem? Není to všeobecně český folklór?

Tu „řevnivost“ snad vyzdvihují hlavně Dobřichovičáci, aby vynikla jejich dobrota, ne? Když jsem před časem objížděla české hrady, v jednom z nich - bohužel si nevzpomínám, kde - měli expozici historických map. Samozřejmě jsem tam hledala naše město, které, jak známo, existuje déle než 750 let. A považte: v 16. století to nebyly Řevnice, nýbrž Dřevnice. Ono se tady totiž těžilo dřevo.

Projela jste velký kus světa. Kdybyste se podruhé narodila, v jaké zemi byste „mohla“ žít?

Kdybych se narodila jako někdo jiný, tak nevím. Asi by záleželo na tom, kde, a tam bych taky zůstala. Já (jako já) bych těžko žila někde jinde než tady, ať už se kolem děje cokoliv a za mého života to málokdy byly pěkné věci. Ale miluju tuhle krajinu a mám ráda lidi, ať už jsou jací jsou. Já taky nejsem dokonalá.

Co ráda čtete? Vybíráte si určité žánry?

Za mlada jsem četla moc a vcelku bez výběru. Milovala jsem Dostojevského i Dumase, Galsworthyho, Maughama, Tolstého a taky detektivky, z našich autorů naprosto především Karla Čapka. Nemluví o básnících, protože ti nejsou ke čtení, nýbrž ke snění. Miluju jich celou řadu z 19. a 20. století, ovšem českých, protože překlad, jak říká jeden učený francouzský sociolog, je vždycky „tvůrčí zrada“. Je to tak. Teď pro zábavu už nečtu nic. Mám čas stěžít na to, co napíšu, a na studium odborné literatury. Je toho až moc. Ale neříkám, že mě to nebaví.

Když ve svých románech vdechujete historickým postavám život, do jaké míry čerpáte z dostupných materiálů?

Z materiálů čerpám, pokud můžu, všechno. Ale o některých lidech se v pramenech dovídám jenom málo, případně vůbec nic. Potom mi nezbyvá než domýšlet. Ale nikdy neměním známou skutečnost.

Vozím svým krajanům do Německa všechny

vaše knihy. Půjčují si je a ptají se, jestli byla nějaká vaše kniha přeložena do cizího jazyka. Můžete si případně vybírat překladatele?

Překlad je práce, která se musí zaplatit, takže si ho vyhledává a platí nakladatel a ten by si asi do toho mluvit nenechal. Mně se to ještě nikdy nepodařilo. K tomu je třeba znát se se zavedenými bohemisty, t.j. lidmi, kteří v zahraničí překládají z češtiny a kteří by svému nakladateli knihu k překladu doporučili. Já nepatřím, a nikdy jsem nepatřila, k žádnému establishmentu, jak se vznešeně říká, a navíc sedím doma u počítače a na shánění známostí nemám čas.

Neodpustím si otázku na vaši „dráhu“ u dráhy. Zkušenost to asi byla prachbídná, berete to s humorem?

Mýlíte se, moje dráha u dráhy mi je drahá. Ráda na ni vzpomínám, dokonce jsem z této zkušenosti napsala jeden román (pozn. red. Domeček na Vesuvu), ale humorné to vždycky nebylo. Stačilo málo a taková chvílka nepozornosti mohla člověka změnit v masového vraha.

Jaký máte ráda humor?

Humor miluju. Ne takzvaný bláznivý či předkládaný baviči z obrazovky, ale takový ten anglický, nebo řekněme taky český. Jsou si podobné. Občas zazní i z jiných kanálů, ale vždycky musí být trochu černý. Trochu, ne moc. Mám pocit, že tisíce vtipů, které jsem v životě slyšela, už vymizely. Zestárly a nové nějak nejsou. Je to škoda. Nebo je to tím, že nikam nechodím?

A o jaký dárek pro Řevnice byste napsala Ježíškovi Vy?

Těch dárků by bylo až moc a neměly by se dávat jen k Ježíšku.

Doufám, že se Vám štedrovečerní muzicírování vyvede a že budete mít v příštím roce i v letech dalších tolik energie, jako dosud.

Děkuji za rozhovor.

Přeji hezké Vánoce čtenářům Ruchu.

Helena Rytířová

POZVÁNÍ NA VÝSTAVU

V galerii No 1 můžete vidět opět velmi kvalitní výstavu výtvarníka Antonína Máčka.

Antonín Máček se narodil roku 1937 v Plzni, vystudoval Hollarovu školu a Akademii výtvarných umění v Praze. Patřil k mladším účastníkům dnes už legendárních Konfrontací, tehdy neveřejných výstav, které probíhaly v roce 1960 v Praze. Skupina výtvarníků kolem Jana Koblasy a Mikuláše Medka vycítila, že nastal určitý zlom v uvažování o malířském výrazu, a byli tak prvním impulsem na cestě k abstrakci, k použití netradičních materiálů a vytváření objektu. V roce 1968 emigroval do Švédska a v roce 1979 se přestěhoval do Kolína nad Rýnem. Díla Antonína Máčka z konce padesátých a začátku šedesátých let se objevila na výstavách Český informal (1991) a Ohniska znovuzrození (1994) v pražských galeriích. V březnu 2003 byly jeho práce 60. let vystaveny v galerii Zlatá Husa.

Většina výtvarných děl, která přivezl do Řevnic, jsou z období posledních deseti let, jež prožil na cestách po Kambodži a Ladakhu, často nazývaným Malým Tibetem - poslední baštou tibetské kultury a náboženství. Doporučuji vám návštěvu této výstavy a v příštím čísle se s vámi podělím o vyprávění neuvěřitelných příhod z tvůrčích cest tohoto významného výtvarníka.

Helena Rytířová

VÁCLAV KOUNOVSKÝ - nepřehlédnutelná osobnost řevnického tenisu

Mezi mimořádnými událostmi, které letos řevnickí tenisté slavili, poněkud zapadlo jedno pozoruhodné výročí, které bych zde rád připomněl. Jsou to narozeniny řevnického občana a dlouholetého člena a funkcionáře našeho tenisového klubu pana Václava Kounovského, který 7. září t.r. oslavil své 94. narozeniny v dobré duševní i fyzické kondici.

Tenisová aktivita Václava Kounovského je spojena s řevnickým tenismem zhruba po celou druhou polovinu dvacátého století a to v mnoha směrech. Kounovský vstupuje do řevnického tenisu v roce 1958, kdy byl po několikaleté přestávce v Řevnicích obnoven tenisový oddíl jako součást TJ Slavoj Řevnice. Na obnově tenisového areálu i při zakládání závodního tenisu pracoval Kounovský s velkým nasazením. Byl po několik let vyhodnocován jako nejaktivnější dobrovolný pracovník klubu. Odpracoval stovky brigádnických hodin, stal se členem prvního tenisového výboru, ve kterém zastával funkci hospodáře (v pozdějších letech byl krátce i jeho předsedou). Vstoupil také jako hráč do závodního tenisu dospělých. Všem starším členům klubu je známo, že Kounovský byl vášnivým hráčem. Trénoval každý den, ačkoliv již byl ve věku tenisových veteránů. V roce 1974 ve věku 65 let zvítězil ve dvouhře na seniorském mistrovství ČSSR v Chrudimi. S hraním tenisu skončil v 68 letech, ale mimo dvorce je i dnes velmi aktivní.

Chci zde ukázat s pomocí staré fotografie (z roku 1959 nebo 1960) i jeho schopnost improvizace. Na počátku své obnovené činnosti neměl oddíl ani tenisové soudcovské stolice pro rozhodčí mistrovských utkání. Tak si Václav pomohl sám. Přinesl na dvorec stůl, na něj postavil židli, na ni usedl a mohl začít soudcovat utkání.

Václave, dodatečně Ti touto cestou gratulujeme k narozeninám, přejeme dobrou pohodu o blížících se Vánocích a dostatek zdraví i v roce 2004.

Jindřich König

ZMĚNY V TĚLOVÝCHOVNÉ JEDNOTĚ SLAVOJ

Tělovýchovnou jednotu Slavoj Řevnice opustil oddíl národní házené, který se nadále bude jmenovat N(-árodní)H(-házená) Řevnice. Oddíl získal sponzora, který je ochoten zajistit obnovu asfaltového povrchu hřiště. Schůze Slavoj konaná 28. 11. v klubovně házené poděkovala stávajícímu výboru v čele s Ing. Jaroslavem Hrubým za dlouholetou úspěšnou práci. Výbor potom odstoupil a účastníci schůze zvolili nový ve složení: Miroslav Hrdlička, PhDr. Zdeněk Košťál, Jiří Sklenář. TJ Slavoj tak nadále tvoří pouze oddíl kopané. Výbor se poprvé sešel 4. 12. v Lidovém domě. Novým předsedou TJ se stal Jiří Sklenář, bývalý hráč, funkcionář a trenér kopané, místopředsedou ředitel ZŠ PhDr. Zdeněk Košťál a pokladníkem Miroslav Hrdlička, bývalý hráč a funkcionář oddílu kopané.

FOTBAL

Poslední zápas řevnickým nevyšel.

Poslední mistrovský zápas 1. B třídy na vlastním hřišti měl jen potvrdit suverenitu Řevnic v čele tabulky, ale vůbec se nevydařil. SK Slavoj Řevnice - Petrovice 1:2 (1:2) sice nastoupili bez čtyř hráčů, ale i ti zbývající, doplnění o některé náhradníky, si měli se soupeřem poradit. Ten byl ale po většinu zápasu celkově lepším a rychlejším, ale nepotřeboval „bratrskou pomoc“ pana rozhodčího a jednoho z asistentů. Nejprve odpískal proti domácím penaltu po souboji ve velké čtvrti - velice pochybnou - a soupeř vedl ve 32. minutě 0:1. Ve 39. minutě se kopala penalta i proti hostům

a Urban vyrovnal na 1:1. Jenže po další chybě se hosté ujali vedení 1:2 a domácím se přes zlepšený výkon ve druhém poločase nepodařilo vstřelit gól. Sestava: Zuska - O. Strejček, Mojžíš, Maštalíř, Swider (50. min A. Klemperer), Pačes, Klimt, J. Tůma, Purkrábek - Lerch, Urban. Další moment, který rozhodl, bylo vyloučení Urbana v době, kdy nápor domácích narůstal. Opět to bylo rozhodnutí přinejmenším velmi přísné. Řevnickí budou přezimovat v čele tabulky své skupiny, škoda ale porážky, jejich náskok mohl být větší. Bilance: 13 9 0 4 33 -17 27b. Třífobový náskok před Hostomicemi a čtyřfobový před Petrovicemi a Zvolí není velký, ale mohl by stačit. Mužstvo určitě potřebuje doplnit, aby se nestalo, že po zranění hráče musí do pole nastoupit náhradní brankář! Střelecká tabulka po podzimní polovině soutěže: Urban 14, Lerch 6, Mojžíš 3, Pačes, Klimt, Šejnoha, J. Tůma po 2, Petřina, Zuska po 1. Dorostenci jsou po podzimní polovině tabulky okresního přeboru 7. z 10 mužstev s bilancí 7 3 1 5 25-37 10 a žáci také v okresní soutěži 4. z devíti mužstev docílili výsledku 8 49-22 12b.

Jiří Sklenář

Sokol bilancoval

Své hospodaření a činnost v roce 2002 zhodnotili řevnickí sokolové až letos 21. listopadu, kdy se sešli na valné hromadě v sále Zámečku. Hospodářka jednoty z vážných důvodů nemohla zastávat svou funkci, takže se termín valné hromady neustále posouval. Účetnictví pro jednotu vede ovšem průběžně kvalifikovaná profesionálka. Starosta Tělocvičné jednoty SOKOL Ing. Petr Kozák podal

přehled činnosti spolku a zmínil se pochvalně o iniciativě členů během loňských povodní. Náčelnice Ing. Jana Hlaváčková konstatovala, že všechny složky oddílu všestrannosti fungovaly. Neustálé potíže způsobuje náčelnictvu nedostatek cvičitelů, zvláště u složek mládeže. „Chápeme, že cvičitelská práce je velmi náročná na čas i psychiku, ale je to práce velmi potřebná zvláště u mládeže, u které se cvičením posiluje ohleduplnost a slušnost“. Náčelnice věří, že se situace v náboru cvičitelů postupně zlepší. Vedoucí komise sportu Bohuslava Drvotová konstatovala, že sportovní oddíly (volejbal, florbal, nohejbal) mají zkušené trenéry, kterým se daří získávat a udržovat počty hráčů. Výsledky odpovídají poctivosti v práci trenérů i hráčů a pohybují se vždy v první polovině výkonnostních tabulek. Sál tělocvičný je plně využíván. Mezi volejbalisty vznikl návrh na zřízení hřiště pro plážový volejbal, který si v poslední době získává oblibu. Vznikne vedle volejbalových kurtů na sokolském cvičišti pod lesem. Jednota věří, že se jí podaří shromáždit dostatek peněz na jeho zřízení, a bude pak ve spolupráci s dobrýchovickou jednotou, která už dvě taková hřiště má, pořádat i větší oblastní turnaje. Že Řevnice mají pro pohybovou iniciativu občanů jen jeden sál, který nemá parametry pro větší tělocvičné i sportovní akce, zastupitelé města vědí a doufají, že v nepříliš daleké budoucnosti splní obec přání řevnických cvičenců a sportovců a vznikne stánek velikosti i vybavením odpovídající množství a kvalitě tělocvičné a sportovní činnosti v Řevnicích.

Marie Křivánková

ŠACHY

Mistrovství Čech do deseti let

21.-23. 11. 2003 se v Liberci konalo Mistrovství Čech v šachu mládeže v kategoriích do osmi a deseti let. Za ŠK Řevnice se do kategorie desetiletých kvalifikoval Jindřich Paukert (nar. 1994) a v kategorii osmiletých, která je otevřená, nastoupili Martin Derco (1996) a Michal Mach (1996). Naši výpravu ještě doplnil Ondřej Franc (1995), který sice dosud hraje za ŠK Smíchov, ale trénuje s námi. Obě kategorie hrály samostatný devítikolový turnaj. Od Jindřicha se vzhledem k jeho výsledkům z poslední doby očekávalo umístění do desátého místa a možná i postup do finále Mistrovství ČR (postupovalo prvních 6), turnaj se mu ale moc nevyvedl a se ziskem 4,5 bodu obsadil až 14. místo. O něco lépe si vedl Ondřej Franc, který se stejným bodovým ziskem obsadil 12. místo, ale Ondřej je o rok mladší, takže bude v této kategorii hrát ještě příští rok. V kategorii osmiletých obsadil Martin Derco až 23. místo, přestože uhrál 3,5 bodu, turnaj však byl nezvykle vyrovnaný. Velmi úspěšný byl ve stejné kategorii Michal Mach, který uhrál 5 bodů a jeho konečné 11. místo v Čechách je zatím nejlepším umístěním, kterého kdy náš hráč na mistrovských turnajích dosáhl. Tento výsledek je o to slibnější, že Mistrovství Čech bylo teprve třetím turnajem v Michalově kariéře.

Výsledky: Kategorie H10 (29 účastníků): 1. Marek Braun (1994, Desko Liberec), 2. Jiří Charvát (1994, Oáza Praha), 3. Vítězslav Zoch (1995, Jiskra Jaroměř) ... 12. Ondřej Franc (1995, ŠK Smíchov) ... 14. Jindřich Paukert (1994, ŠK Řevnice)

Kategorie H8 (27 účastníků): 1. Pavel Horníček (1996, Panda Rychnov), 2. Petr Kaftan (1996, TJ Sokol Kobylisy), 3. Petr Hladký (1997, Baník Eastman Sokolov) ... 11. Michal Mach (1996, ŠK Řevnice), ... 23. Martin Derco (1996, ŠK Řevnice)

Základní kolo krajského přeboru mládeže

Základní kolo KP pokračovalo třetím turnajem, který se hrál 6. 12. v Kladně. Podruhé v řadě zvítězil Jan Slanec z Rakovníka, z našich se nejlépe umístili Ondřej Franc (1995), Petr Turoň (1991) a Jindřich Paukert, kteří obsadili čtvrté, páté a šesté místo, na osmém místě skončil Jan Švach (1992). Turnaje se zúčastnilo 54 dětí, z toho 16 za ŠK Řevnice. Potěšující je pro nás celkové pořadí po třech turnajích, v absolutním pořadí bez rozdílu kategorií máme pět zástupců v první desítce, vede Petr Turoň (1991), na druhém místě je Jindřich Paukert (1994), dále je 5. Patrik Krejčí (1993), 7. Jan Jelínek (1991) a 9.

Jan Švach (1992). Ve třech z pěti kategorií také vedou naši hráči, do deseti let je to Ondřej Franc, do dvanácti Jindřich Paukert a do čtrnácti Petr Turoň. V kategorii do šestnácti let vede Michaela Mišičková z Kladna a v kategorii dívek Anna Rosenbaumová ze Zdic. Celkové pořadí je však značně ovlivněno tím, že někteří hráči neodehráli všechny turnaje (nakonec se bude každému započítávat pět nejlepších výsledků z osmi turnajů).

Regionální přebor družstev (dospělí)

V listopadu a prosinci odehrálo družstvo ŠK Řevnice další dvě kola regionálního přeboru. Ve třetím kole jsme při neúčasti dvou hráčů základní sestavy a se třemi dětmi prohráli se SOU Příbram A našim oblíbeným poměrem 2,5:5,5, potěšil ale výkon dětí. Petr Turoň (1991) dokázal na páté šachovnici v lepší pozici remízovat, Patrik Krejčí na sedmé šachovnici dokonce po výborném výkonu vyhrál. Oba měli dospělé soupeře druhé výkonnostní třídy. Dospělí se zmožili jen na dvě remízy, které zařídili Jaroslav Kocourek na třetí a Pavel Synek na čtvrté šachovnici. Ve čtvrtém kole jsme proti družstvu Alva Příbram D hráli ve zcela zdecimované sestavě, kterou ještě oslabil jeden hráč, který se bez omluvy nedostavil, a protože soupeř přijel jen v pěti, hrálo se nakonec na čtyřech šachovnicích, na zbývajících došlo ke třem kontumacím v náš prospěch a k jedné ve prospěch soupeře. Na třech šachovnicích přítom hráli otec a dva synové Paukertovi, všichni však svorně prohráli, takže výsledek zachránil výhrou na druhé šachovnici kapitán družstva Jiří Ledvinka a zápas skončil remízou 4:4.

Vánoční turnaj

Šachový klub Řevnice a ZŠ Řevnice pořádají v sobotu dne 20. 12. ve školní jídelně v Řevnicích vánoční turnaj pro děti ze Řevnic a okolí a jejich rodiče, začátek je v 9:30. Budou se hrát tři samostatné turnaje: děti nar. 1989 a ml., děti nar. 1987-1988 a turnaj rodičů, kterého se mohou zúčastnit pouze neregistrovaní šachisté. Kromě řevnických jsou pozvány ještě děti z kroužků ze Zdic, Berouna a Litně. Máte-li zájem, přihlašte se na mail sachy.revnice@volny.cz nebo na tel. 608133251.

Partie

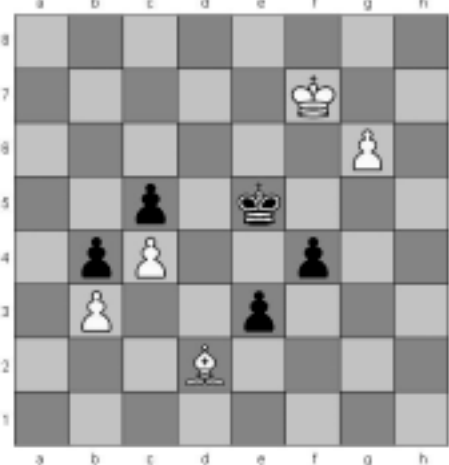
Dnes si ukážeme partii z regionálního přeboru družstev, ve které dokázal devítiletý Jindřich Paukert přehrát svého o více než 40 let staršího a téměř o dvě třídy silnějšího soupeře.

Paukert Jindřich (nar. 1994, III.VT, ŠK Řevnice) -- Kantorčík Pavel (nar. 1951, ELO 1713, ČL Kolečovice), 9. 11. 2003

Italská

1.e4 e5 2.Jf3 Jc6 3.Sc4 h6 (opatrnický tah, který umožní bílému přiostrřit hru) 4.Jc3 Jf6 5.d4 5...exd4 6.Jxd4 Je5 7.Sb3 Sb4 8.Sd2 d6 (černý hraje nedůrazně, Jxe4 by bylo určitě lepší) 9.f4 !? (bílý se s tím opravdu nepáře) 9. ... Sxc3 10.Sxc3 Sg4 11.Dd2 Jxe4 ? (černý si sám komplikuje situaci, teď bylo na čase zatroubit k ústupu) 12.De3 Dh4+ ?! (sebevědomí černého nemá reálný podklad, teď už nezabrání ztrátě figury) 13.g3 Jxg3 14.Dxg3 Dxg3+ 15.hxg3 Jc6 16.Sd5 Jxd4 17.Sxd4 c6 18.Sg2 O-O

19.O-O ?! (až sem zahrál Jindřich přechod do koncovky jako profík, rošáda v této pozici je ale jen zdržením, lepší bylo Kf2) 19. ... Vfe8 20.Sf3 Sf5 21.c3 d5 22.Vfe1 b6 23.Ve5 Vxe5 24.Sxe5 Ve8 25.g4 Sg6 26.Kf2 ! (bílý si opravdu počíná jako zkušený hráč, koncovka se střelcem proti dvěma pěšcům bude ale pořád dost obtížná) f6 27.Sd4 c5 28.Se3 ? (není důvod pohrdnout nabízeným pěšcem na d5) 28. ... Se4 29.Sxe4 dxe4 30.Vd1 Ve7 31.g5 (lepší plán za bílého byl asi 31. f5) hxg5 32.fxg5 f5 33.Kg3 g6 34.Kf4 Kf7 35.a4 ! (bílý dobře vidí černé slabiny na dámském křídle) 35. ... Ke6 36.c4 Vh7 37.Kg3 Vd7 (výměna věží se sice při slabším materiálu černého nejeví jako ideální řešení, ale černý nemá díky dobře postavené pozici bílého pro věž žádnou hru) 38.Vxd7 Kxd7 39.a5 Kc6 40.axb6 axb6 41.Kf4 Kd6 42.Sd2 Kc6 43.Ke5 b5 44.b3 b4 (bílý hrál velmi přesně a stojí jasně na výhru. K té vede v poklidu 45. Se3, protože černý neubrání pěšce na c5, nebyl by to však Jindřich, aby si nevybral dramatictější, ale také už předem danou cestu) 45.Kf6 Kd6 46.Kxg6 (bílý pohrdá jednoduchým řešením 16. Sf4+, protože podle vlastního tvrzení měl už elegantní závěr přesně spočítaný) Ke5

47.Kf7 f4 48.g6 e3

49.Sxe3! (je důležité, aby byl pěšec černého na sloupci e) fxe3 50.g7 e2 51.g8=D Kd4 (černý zjistil, že si dámu nemůže postavit pro 52. De8+) 52.Dg1+ Kd3 53.De1 a černý vzdal 1-0.

Úloha

Dnešní úloha je jednoduchá, přestože je na šachovnici velké množství figurek. Úloha zní: bílý na tahu dá druhým tahem mat.

Kola Štorek
 e-mail: stork@stork-sport.cz
 www.stork-sport.cz
 MALÝ ŠTORK 1910
 Konečná ul. 102
 Řevnice

Adresy klubů:
 Po - Pá 8 - 18 h
 (Čl. do 20 h)
 So 9 - 12 h
 Ne 14 - 17 h

Adresy klubů:
 Klub šachů
 Klub stolního tenisu
 Klub stolního tenisu
 Klub stolního tenisu

Řevnice
 PŘÍSLUŠENSTVÍ
 NÁHRADNÍ ÚLKY

Jízdní kola - sportovní potřeby

TIMBUKTOO PRO NÁRUČ

Je název další dobročinné akce, která proběhla v sobotu 13. prosince před jejich obchodem. Majitelé Timbuktoo rozprostřeli na dvoře stan, který chránil prodejní výrobky a občerstvení věnované hypermarketem Globus před deštěm. Dětem ze stacionáře dešť nevadil a předváděly za pomoci dospělých oblečení hostitelské firmy jak na molu. Timbuktoo jim za to věnovalo 20 % ze své sobotní tržby.

ŘEVNICE V TELEVIZI

Ten, kdo 30. listopadu neměl ráno kolem deváté co dělat a díval se na ČT1, kde běžela Pohádková neděle, mohl na obrazovce spatřit známé tváře. Tím nemyslím světové hvězdy nebo idoly, ale kamarádky z Řevnic a Dobřichovic. Stalo se, že si ten člověk protřel oči a myslel si, že se mu asi něco zdá. Tentokrát to nebyl sen, ale realita. A ne drsná. Myslím, že docela příjemná, nebo ne?

V Řevnicích funguje BAREVNÁ DÍLNA, kde se mohou lidičky a dětičky učit malovat, tančovat, dělat spoustu skvělých věcí a taky učit se psát. Tím myslím psát povídky, básničky, reportáže, epigramy – prostě všechno. Tento kroužek vede paní Zdena Brunclíková, které vděčíme za to, že jsme se ocitly v televizi. A tak 22. října nás - Aničku Gardavskou, Nelu Izákovou, Olu Tomskou, Kačku Vaňkovou a mě - odvezla paní Izáková do České televize, která sídlí na Kavčích horách. Tam se nás ujal Václav Chalupa a rozebral s námi, co vlastně budeme před kamerou povídat. Následovala pauza a po ní jsme mohly odpochodovat do studia č. 3, kde už čekala Dáda Patrasová. Ještě drobné úpravy a mohlo se natáčet.

Natáčení probíhalo v naprosté pohodě a přátelské atmosféře. Vyprávěly jsme o své tvorbě a ukázaly vydání RUCHŮ, ve kterých jsme svou práci prezentovaly. Čas uběhl velice rychle a my odcházely s úsměvem na rtech a s poznáním, jak probíhá natáčení v televizi. Paní Izáková nás dovezla zpět do Dobřichovic a Řevnic, kde jsme se rozešly do svých domovů.

Zazvonil zvonec a pohádky je konec.

Lucka Zdráhalová

JAK DOPADLA AUKCE OBRAZŮ ?

Za laskavého propůjčení prostor galerie No1 se konala 6. prosince dobrovolná aukce obrazů ve prospěch občanského sdružení Náruč. Grafická díla vesměs řevnických autorů se pod vedením profesionálního dražebníka Vojtěcha Matějčka vydražila za neuvěřitelných 139 200 korun. Do této prospěšné akce se zapojilo mnoho lidí v čele s panem starostou Cvcancigerem, dražit přijel dokonce i poslanec Vlastimil Tlustý. Atmosféra v galerii byla velmi bezprostřední, chvílemi až napínavá. Děti ze stacionáře zatím seděly ve vedlejší cukrárně a radovaly se z mikulášské nadílky,

kteou jim přivezla paní Pačesová jako dárek od hypermarketu Globus.

Budete-li mít zájem o zakoupení dalších obrazů ve prospěch Náruče, jste vítáni v galerii No1. Zde je také umístěna pyramida, do které můžete dávat finanční příspěvky, můžete si i koupit výrobky z dílny stacionáře. Také vás upozorňujeme na stále ještě probíhající sbírku desetníků na Zámečku.

Helena Rytířová

Vlastimil Tlustý a Jiří Pospíšil (firma EKIS) vybírají z dražebního katalogu

RUCH

Vydává: Městský úřad Řevnice

Redaktorka: Helena Rytířová

Redakční rada: M. Barták, V. Stará,

J. Sklenář, M. Němečková

Jazyková lektorka: J. Dopitová

Příští uzávěrka 11. 1. 2004

Adresa red.: Měks Řevnice, na Zámečku

e-mail: ruch@revnice.cz, ruch1@centrum.cz

Telefon: 25772 0923 Fax: 25772 0160

Sazba: P. Čepková CHEVALIERE,

V Souhradí 988, Řevnice

Tisk: R. Novotný, Dobřichovice

Vydání povoleno pod č. 678/90 z 3. 4. 1990,

odd. kultury OÚ Praha – západ

ADRESÁT

PSC